

॥ ८० ॥ परस्यापिराज्यानर्हत्वादवरोपणमुचितमित्याह श्वदताविति श्वदतौसारमेयचर्मकोशे ब्रह्मवेदः दृषलेशूद्रे ॥ ८१ ॥ स्वाध्यायमधिकुर्वते श्वदताविति श्लोकं वेदवत्ख्यादयो नित्यं पठन्तीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ भवता हेतुना उपद्रवेराज्यभ्रंशे ॥ ८३ ॥ अर्थविभावकः जयार्जितमर्थप्रदातुं तुमुष्णबुलौ क्रियायां क्रियार्थायां भितिष्वुल् ॥ ८४ ॥ वाचयित्वा आशीर्वादान् ॥ ८५ ॥ धार्तराष्ट्रादिति छेदः ॥ ८६ ॥ गार्धवाससां गृध्रपक्षमयपुंस्त्वतां संसहेत् सम्यक्सहेत् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ सृजयादिभिः सहायैः स्विदिति विस्मयेन शिरश्चालने ॥ ८९ ॥ उपात्तत्वात् आलंब्य ॥ ९० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावा

पौरजानपदाः सर्वे प्रायशः कुरुनंदन ॥ सवृद्धबालसहिताः शंसन्ति त्वां युधिष्ठिर ॥ ८० ॥ श्वदतौ क्षीरमासकं ब्रह्मवा दृषले यथा ॥ सत्यं स्तेने बलं नार्यां राज्यं दुर्योधने तथा ॥ ८१ ॥ इति लोके निर्वचनं पुरश्चरति भारत ॥ अपि चैताः स्त्रियो बालाः स्वाध्यायमधिकुर्वते ॥ ८२ ॥ इमामवस्थां च गते सहास्माभिररिंदम ॥ हंत नष्टाः स्म सर्वे वै भवतो पद्रवे सति ॥ ८३ ॥ स भवान् रथमास्थाय सर्वोपकरणान्वितं ॥ त्वरमाणो भिन्निर्यातु विप्रेभ्यो रथविभावकः ॥ ८४ ॥ वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठानघैव गजसा द्रुपं ॥ अस्त्रविद्धिः परिवृतो भ्रातृभिर्दृढधन्विभिः ॥ ८५ ॥ आशीर्विषसमैर्वीरैर्मरुद्भि रिव वृत्रहा ॥ अमित्रांस्तेजसा मृदन्नसुरानिव वृत्रहा ॥ श्रियमादत्स्व कौंतेय धार्तराष्ट्रान्महाबल ॥ ८६ ॥ नहि गांडीवमुक्तानां शराणां गार्धवाससां ॥ स्पर्शमाशीविषाभानां मर्त्यः कश्चन संसहेत् ॥ ८७ ॥ न स वीरो न मातंगो न च सोऽश्वोस्ति भारत ॥ यः सहेत् गदावेगं मम क्रुद्धस्य संयुगे ॥ ८८ ॥ सृजयैः सह कैकेयैर्वृष्णीनां दृषभेण च ॥ कथं स्विद्युधिकौंतेय नराज्यं प्राप्नुयामहे ॥ ८९ ॥ शत्रुहस्तगतां रा जन् कथं स्विन्नाहरेर्महीं ॥ इह यत्नमुपात्तवत्येन महतान्विताः ॥ ९० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनो भीमवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच स एव मुक्तस्तु महानुभावः सत्यव्रतो भीमसेन नराजा ॥ अजातशत्रुस्तदनंतरं वैधैर्यान्वितो वाक्यमिदं बभाषे ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच असंशयं भारत सत्यमेतद्यन्मांतुदन्वाक्यशल्यैः क्षिणोषि ॥ नत्वां विगर्हं प्रतिकूलमेव ममानयाद्विव्यसनं व आगात् ॥ २ ॥ अहं त्यक्षानन्वपद्यं जिहीर्षन् राज्यं सराष्ट्रं धृतराष्ट्रस्य पुत्रात् ॥ तन्मां शठः कितवः प्रत्यदेवीत्सु योधनार्थं सुबलस्य पुत्रः ॥ ३ ॥ महामायः शकुनिः पार्वतीयः सभामध्ये प्रवपन्नक्षपूगान् ॥ अमायिनं मायया प्रत्यजैषीत्ततोपश्यं वृजिनं भीमसेन ॥ ४ ॥

ममैव वः युष्मान् ॥ २ ॥ अन्वपद्यं अनुसृतवान् जिहीर्षन् हर्तुमिच्छन् शठः कूटपाशकर्तृत्वात् कितवोऽभूतकारः ॥ ३ ॥ प्रवपन्नपातयन् अक्षपूगान् पाशसमूहान् वृजिनंदुःखदं व्यसनं ॥ ४ ॥ दीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ स एवमिति ॥ १ ॥ एवमम